

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა საქართველოს სახელით

19 აპრილი, 2--- წელი

თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო ს-----ოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - ლილი ტყემალაძე
სხდომის მ--ივანი - ანა მეშველიანი

მოსარჩელე - შ-- „ს-----“

წარმომადგენლები - მ----ა ნ-----ე, ნ--ა კ-----ე

მოპასუხე - სს „ს-----ი“

წარმომადგენელი - დ---- ც-----ი

მესამე პირები დამოუკიდებელი მოთხოვნის გარეშე - ი-- ს----- ს-----ა, შ--
„დ--ი“, შ-- „ე-----ს----- გ-----ი“, შ-- „გ-----ა“, შ-- „დ---ა“, ი-- ვ---ა ო-----ია, შ-- „მ---
---ე“, შ-- „ნ---- 2---“, შ-- „ს--ა ი-----ი“, შ-- „ა----.“, შ-- „ს----.“, შ-- „B-- G----“, შ-- „E--G-
---“

დავის ს--ანი - თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. დაეკისროს მოპასუხე სს „ს-----ს “ მოსარჩელე შ-- „ს-----“-ის სასარგებლოდ
15 250 ლარის გადახდა;

1.2. სს „ს-----ს“ დაევალოს გამოათავისუფლოს თავისი ნივთებისგან შ-- „ს-----“-
ის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მ--ებარე თბილისში, მ--. მ-----ის მ--
----ა ს-----სა და ვ-----ის ხ--ს შორის ს.კ. 0-----; სს „ს-----ს“ აეკრძალოს
მოსარჩელის ტერიტორიაზე სამეწარმეო საქმიანობა.

სარჩელში განმარტებულია, რომ მოსარჩელე ფლობს 8---,00 კვ.მ ფართის მიწის

ნაკვეთს ე.წ. „ე-----ას ბ-----ის“ ტერიტორიაზე. მოპასუხე მესაკუთრესთან შეთანხმების გარეშე იყენებს მოსარჩელის ტერიტორიას, ინფრასტრუქტურას და აწვდის მომსახურებას (ი-----ს) ნაკვეთზე განთავსებულ მეწარმეებს, ასევე ბ-----ის ტერიტორიაზე განთავსებულ სხვა პირებსაც.

ამგვარი შემთხვევებისას სს „ს-----ი“ მესაკუთრეებს მათი ნივთით სარგებლობისათვის უხდის თვეში 450-300 ლარს ქირით აღებულ 1 კვ.მ - ზე. 2016 წლის 01 აგვისტოდ-- მოსარჩელეს გაფორმებული აქვს ხელშეკრულება ი-----პროვაიდერთან შ-- „მ-----თან“. შეთანხმების მიხედვით, პროვაიდერი მიწის მესაკუთრეს უხდის თვეში 250,00 ლარს, ქონებით სარგებლობისათვის.

მოსარჩელის წარმომადგენელმა ს-----ო სხდომაზე დააზუსტა მოთხოვნა და განმარტა, რომ ეთანხმება პირველი ინსტანციის ს-----ოს მიერ თანხის დაანგარიშების პერიოდს და მოითხოვა 2012 წლის თებერვლიდ-- 2017 წლის აპრილამ--ე თვეში 250 ლარის გაანგარიშებით - 15250 ლარის ანაზღაურება (იხ, 2018 წლის 17 იანვრის ს-----ო სხდომის ოქმი, 16:36:13; იხ, 2--- წლის 19 თებერვლის ს-----ო სხდომის ოქმი, 12:13:09-დ--).

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხის წარმომადგენელმა წერილობით წარმოდგენილი შეს--ებლით არ ცნო სარჩელი. შეს--ებელში მითითებულია, რომ სს „ს-----ის“ ინფრასტრუქტურის (ს-----ო კ-----ის) მცირე ნაწილი მართლაც გადის მოსარჩელის ტერიტორიაზე, რომლის საშუალებითაც ი----- და საკომუნიკაციო მომსახურება მიეწოდება ტერიტორიაზე განთავსებულ ბიზნეს სუბიექტებს, თავიანთი მოთხოვნის საფუძველზე.

შ-- „ს---- 9“-ის ტერიტორიაზე სს „ს-----ს“ კ-----ი განთავსებული ჰქონდა მოსარჩელის თანხმობის საფუძველზე. მოპასუხის წარმომადგენელმა განმარტა, რომ მხარეებს შორის არსებობდა ზეპირი ფორმის თანხმობა მოსარჩელის ტერიტორიაზე მოპასუხის მიერ მოიჭარებებისათვის საკომუნიკაციო მომსახურების გაწევის თაობაზე (2--- წლის 19 თებერვლის ს-----ო სხდომის ოქმი, 12:49:19). მოპასუხის წარმომადგენელმა ასევე მიუთითა, რომ მხარეები შეთანხმ--ნენ მოპასუხის მიერ მოსარჩელისათვის უსასყიდლოდ მომსახურების გაწევაზე (2--- წლის 22 მარტის ს-----ო სხდომის ოქმი, 13:05:25).

3. ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1.1. უძრავი ქონება, მ--ებარე თბილისი, ხ-----ის და ე-----ას ქუჩებს, მ--. მ-----ის მ-----ა ს-----სა და ვ-----ის ხ---ს შორის (ნაკვეთი 1----), რეგისტრირებული

საკადასტრო კოდ---: 0-----, შენობა-ნაგებობის ჩამონათვალი №1, №2, №3, №4, №5, დაზუსტებული ფართობი - 8---,00 კვ.მ, ირიცხება შ-- „ს-----“-ის საკუთრებაში.

ს-----ო ემყარება შემ--ეგ მტკიცებულებებს:
მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 2-4).
ამონაწერი საჯარო რეესტრიდ-- (ს.ფ. 21-29).

3.1.2. სადავო არ არის გარემოება, რომ სს „ს-----ი“ სარგებლობს მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონებით, რაც გამოიხატება ელექტრონული საკომუნიკაციო ქსელების სახაზო (ს-----ო) გაყვანილობების განთავსებაში შ-- „ს-----“-ის საკუთრებაში არსებულ 0----- საკადასტრო კოდ--- რეგისტრირებულ უძრავ ქონებაზე.

ს-----ო ემყარება შემ--ეგ მტკიცებულებებს:
მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 200-204).
მოპასუხის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 224-230).
სს „ს-----ის“ წერილი (ს.ფ. 122).

3.1.3. სადავო არ არის გარემოება, რომ მხარეთა შორის არ არსებობს წერილობითი ფორმით გაფორმებული მომსახურების ხელშეკრულება.

ს-----ო ემყარება შემ--ეგ მტკიცებულებებს:
მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 200-204).
მოპასუხის ახსნა-განმარტება (ს.ფ. 224-230).

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.2.1. არ დგინდება მხარეებს შორის ზეპირი ფორმით სახელშეკრულებო ურთიერთობის არსებობა.

თბილისის სააპელაციო ს-----ოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2018 წლის 14 ივნისის განჩინების თანახმად, პირველი ინსტანციის ს-----ომ უნდა დაადგინოს, ხომ არ არსებობდა მხარეთა შორის სახელშეკრულებო ურთიერთობა.

საქართველოს უზენაესი ს-----ოს განმარტებით -„ს-----ოს უპირველესი ამოცანაა, დაადგინოს, თუ რას ითხოვს მოსარჩელე მოპასუხის--ან და რის საფუძველზე, ანუ რომელ ფაქტობრივ გარემოებებზე ამყარებს თავის მოთხოვნას. ს-----ომ მხარის მიერ მითითებული მოთხოვნის ფარგლებში უნდა მოძებნოს ის სამართლებრივი ნორმა (ნორმები), რომელიც იმ შედეგს ითვალისწინებს, რისი მიღწევაც მხარეს სურს. ამასთან, მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძველად განხილული ნორმა (ან ნორმები)

შეიცავს იმ აღწერილობას (ფაქტობრივ შემადგენლობას), რომლის შემოწმებაც ს-----ოს ვალდებულებაა და რომელიც უნდა განხორციელდეს ლოგიკური მეთოდების გამოყენების გზით, ანუ ს-----ომ უნდა დაადგინოს, ნორმაში მოყვანილი აბსტრაქტული აღწერილობა რამ--ენად შეესაბამება კონკრეტულ ცხოვრებისეულ სიტუაციას და გამოიტანოს შესაბამისი დასკვნები. ის მხარე, რომელსაც აქვს მოთხოვნა მეორე მხარისადმი, სულ მცირე, უნდა უთითებდეს იმ ფაქტობრივ შემადგენლობაზე, რომელსაც სამართლის ნორმა გვთავაზობს. აქედ-- გამომ--ინარე, შეგვიძლია, დავასკვნათ, რომ მოთხოვნის სამართლებრივი საფუძვლის რომელიმე ფაქტობრივი წანამძღვრის (სამართლებრივი წინაპირობის) არარსებობა გამორიცხავს მხარისათვის სასურველი სამართლებრივი შედეგის დადგომას. საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქმის განმხილველი ს-----ო შეზღუდულია მხოლოდ მხარის მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებებით, რაც შეეხება სამართლის ნორმების გამოყენებას, ს-----ო, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებით, ადგენს თუ რა სამართლებრივი ურთიერთობა არსებობს მხარეთა შორის და ამ ურთიერთობის მარეგულირებელი სამართლებრივი ნორმების საფუძველზე აკმაყოფილებს ან არ აკმაყოფილებს სარჩელს. მხარეთა შორის არსებული ურთიერთობის შეფასება შედის ს-----ოს კომპეტენციაში, თუმცა საქმეზე გადაწყვეტილება მიღებულ უნდა იქნეს შეჯიბრებითობის პრინციპის სრულად რეალიზაციის პირობებში.

მოთხოვნის საფუძვლის (საფუძვლების) ძიებისას, **ს-----ოსათვის ამოსავალია ის კონკრეტული ფაქტები და გარემოებები, რომლებზედაც მოსარჩელე ამყარებს თავის მოთხოვნას. სწორედ მოსარჩელის მიერ მითითებული ფაქტები და გარემოებები განსაზღვრავენ მისი მოთხოვნის შინაარსს.** ს-----ომ, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში, სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებით, უნდა გაარკვიოს, თუ საიდ-- გამომ--ინარეობს მოსარჩელის მოთხოვნის სამართლებრივი საფუძველი, კერძოდ, სახელშეკრულებო შეთანხმებებიდ--თუ სხვა ვალდებულებითი ურთიერთობებიდ--.

საკასაციო პალატა მიუთითებს, რომ **მოსარჩელის მოთხოვნის შინაარსის განმსაზღვრელია სარჩელში მითითებული ფაქტები და გარემოებები.** სარჩელის ინდივიდუალიზაცია სარჩელის ელემენტების მეშვეობითაა შესაძლებელი. სსსკ-ის მე-3, მე-4, 83-ე და 178-ე მუხლების ანალიზით შესაძლებელია, დავასკვნათ, რომ სარჩელი შედგება ორი ელემენტისგან: სარჩელის ს--ნისა და სარჩელის საფუძვლისგან. სარჩელის ს--ანია მოსარჩელის მოთხოვნა მოპასუხისადმი (სსსკ-ის 178.1 მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტი), ხოლო სარჩელის საფუძველი – კონკრეტული ფაქტები და გარემოებები, რომლებზედაც მოსარჩელე ამყარებს თავის მოთხოვნას (სსსკ-ის 178.1 მუხლის „ე“ ქვეპუნქტი).

საკასაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ყოველი კონკრეტული სამოქალაქო საქმის გადაწყვეტა ს-----ოში, დაკავშირებულია გარკვეული ფაქტების დადგენასთან. ფაქტების დადგენის აუცილებლობა განპირობებულია იმით, რომ ს-----ო იხილავს და წყვეტს მხარეთა შორის წარმოშობილ დავებს, რომლებიც სამართლით რეგულირებული ურთიერთობებიდ-- წარმოიშობიან. სამართლებრივი ურთიერთობა კი, როგორც ეს ცნობილია, შეიძლება აღმოცენდეს, განვითარდეს ან შეწყდეს მხოლოდ იურიდიული ფაქტების საფუძველზე. სწორედ მტკიცების ტვირთსა და მის სწორ განაწილებაზე დამოკიდებული დასაბუთებული და კანონიერი გადაწყვეტილების მიღება (იხ. სუსგ #ას -13----- 04 აპრილი, 2--- წელი).

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მიხედვით, მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას ს-----ოში, ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის ს--ანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის (განცხადების) შეტანის შესახებ. მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს – ცნოს სარჩელი. ამავე კოდექსის მე-4 მუხლის მიხედვით სამართალწარმოება მიმ--ინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული შეს--ებლები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. **მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.**

მტკიცების ს--ანში შემავალი გარემოებებიდ-- ერთი ნაწილი უნდა დაამტკიცოს მოსარჩელემ, მეორე ნაწილი კი – მოპასუხემ. ამასთან ერთად, დამტკიცების ტვირთის განაწილების საფუძველზე, მოსარჩელე თავისუფლდება იმ ფაქტების დადგენის--ან, რომელიც მოპასუხემ უნდა დაამტკიცოს და პირიქით, მოპასუხე თავისუფლდება იმ ფაქტების დადგენის--ან, რომელიც მოსარჩელემ უნდა დაამტკიცოს. მტკიცების ტვირთის მხარეთა შორის განაწილების ინსტიტუტი მიუთითებს არა მარტო იმაზე, თუ რომელმა მხარემ რა ფაქტები უნდა დაადგინოს, არამედ იმაზეც, თუ რომელი ფაქტების დადგენის მოვალეობის--ან თავისუფლდება ესა თუ ის მხარე. შესაბამისად, მოსარჩელემ, როგორც წესი, უნდა დაამტკიცოს ყველა გარემოება, რომელიც წარმოადგენს მოთხოვნის წარმოშობის საფუძველს, ხოლო მოპასუხემ კი – ყველა გარემოება, რომელიც წარმოადგენს მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის საფუძველს (იხ. ჰ. ბოელინგი, ლ, ჭანტურია, სამოქალაქო საქმეებზე გადაწყვეტილებათა მიღების მეთოდთა, თბ., 2003, გვ.64).

ს-----ო მიუთითებს, რომ მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელე არ ადასტურებს მოპასუხესთან სახელშეკრულებო ურთიერთობის არსებობას და სარჩელი ეფუძნება სწორედ უსაფუძვლო გამ--იდრების ნორმებს.

მოსარჩელის მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები: მოსარჩელე საკუთრების უფლებით ფლობს 8--- კვ.მ. მიწის ნაკვეთს რომელზედაც განთავსებულია ე.წ. „ე-----ას ბ-----ა“; სს „ს-----ი“ 2012 წლიდ--მესაკუთრესთან შეთანხმების გარეშე იყენებს შ-- „ს---- 9“-ს ტერიტორიას, ინფრასტრუქტურას და აწვდის მომსახურებას შ-- „ს---- 9“-ს ნაკვეთზე განთავსებულ ბიზნეს-სუბიექტებს; ანალოგიური ურთიერთობა სასყიდლიანია და სს „ს-----ი“ უხდის უძრავი ნივთების მესაკუთრეებს ქირას, რომელიც მერყეობს 45-დ-- 300 ლარამ--ე. მოსარჩელეს დადებული აქვს მისი ქონების გამოყენებაზე სხვა ი-----პროვადერთან - შ-- „მ-----თან“ ხელშეკრულება, რომელიც უხდის 250 ლარს თვეში. მოსარჩელემ არაერთხელ მიმართა მოპასუხეს დადებულიყო სასყიდლიანი ხელშეკრულება ქონებით სარგებლობაზე, წინააღმ--ეგ შემთხვევაში სთხოვდა მისი ტერიტორიიდან--მოწყობილობების გატანას, რაზედაც მოპასუხემ ადეკვატური პასუხი არ გასცა (იხ. დაზუსტებული სარჩელი, ს.ფ. 200). სწორედ აღნიშნული ფაქტები დაუდო საფუძვლად მოსარჩელემ სარჩელს.

მოპასუხის შეს--ებელი უფუძნება შემ--ეგ ფაქტობრივ გარემოებებს: მოპასუხემ წარმოდგენილი შეს--ებლით სადავოდ არ გახადა, რომ იგი ემსახურება შ-- „ს---- 9“-ს ტერიტორიაზე განთავსებულ ბიზნეს სუბიექტებს და ინფრასტრუქტურის ნაწილი გადის მოსარჩელის ტერიტორიაზე. ამასთან, შეს--ებელში მოპასუხე არ უთითებს მოსარჩელესთან მისი ტერიტორიით სარგებლობაზე რაიმე სახელშეკრულებო ურთიერთობაზე. მოპასუხის განმარტებით, სს „ს-----ს“ ესაჭიროება იმ პირების თანხმობა, ვისაც უნდა გაუწიოს მომსახურება - შ-- „ს---- 9“-ს ტერიტორიაზე განთავსებული მოიჯარეების. ასევე, მოპასუხე შეს--ებელში განმარტავს, რომ მოსარჩელის კუთვნილ ტერიტორიაზე კომპანიის დაშვება მოხდა მისი მოიჯარეების მიერ, მესაკუთრის თანხმობა საკომუნიკაციო ხაზის გაყვანის შესახებ გამოიხატებოდა დუმილით (იხ. შეს--ებელი, ს.ფ. 224-230).

შესაბამისად, მოპასუხეც ადასტურებს, რომ მესაკუთრესთან მისი ტერიტორიით სარგებლობაზე სახელშეკრულებო ურთიერთობაში არ იმყოფებოდა (მათ შორის არც ზეპირი ფორმით). საქმის ხელახალი განხილვისას ასეთივე პოზიცია დააფიქსირა მოპასუხის წარმომადგენელმა ს-----ო სხდომაზე, თუმცა ამავედროულად მიუთითა მოსარჩელის მხრიდან-- ზეპირ თანხმობაზე, კონკლუდენტურ მოქმედებაზე და დუმილზე (იხ. 2--- წლის 19 თებერვლის სხდომის ოქმი).

ს-----ო მიიჩნევს, რომ მოცემულ შემთხვევაში საქმის მასალებით არ დგინდება მოპასუხისათვის მესაკუთრე შ-- „ს---- 9“-ის მხრიდან-- მისი საკუთრებით სარგებლობაზე კონკლუდენტური თანხმობის არსებობა.

ს-----ო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის მიხედვით, სამოქალაქო-სამართლებრივი გარიგების საყრდენი პრინციპი ნების გამოვლენაა.

აღსანიშნავია, რომ ერთნამეთის--ან განსხვავდება ნება და ნების გამოვლენა. ნება თავის თავში გულისხმობს პირის სურვილს, განზრახვას განახორციელოს მოქმედება, რომელიც მიმართულია გარკვეული სამართლებრივი შედეგის დადგომისაკენ. თუმცა, იმისათვის, რომ პირისათვის სასურველი შედეგი რეალურად დადგეს, აუცილებელია **ნების გამოვლენა ანუ ნების მატერიალიზება.**

ხელშეკრულების დადება, როგორც წესი, ხორციელდება ორი თანმხვედრი ნების გამოვლენის - ოფერტის და აქცეპტის მეშვეობით. სწორედ ოფერტის აქცეპტირება ანუ ერთი მხარის მიერ ხელშეკრულების დადების თაობაზე წინადადების გაკეთება და მეორე მხარის მიერ მისი მიღება არის ხელშეკრულების დადების ჩვეულებრივი მოდელი. თუმცა, არსებობს შემთხვევები, როდესაც მხარეები სხვაგვარად გამოხატავენ თავის თანხმობას და გარემოებებიდან-- გამომ--ინარე შეუძლებელია ხელშეკრულების დადების პროცესის ოფერტ-აქცეპტამ--ე დაყვანა. ამ--ენად, მხარეთა ნების გამოვლენათა კონსენსუსი შესაძლოა მიღწეულ იქნას როგორც ოფერტისა და აქცეპტის, ისე სხვაგვარი მოქმედების მეშვეობითაც.

სამოქალაქო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, გარიგება არ არსებობს თუ არც გარეგნული და არც სხვა გარემოებებიდან-- არ შეიძლება ზუსტად დადგინდეს გარიგების შინაარსი.

აღნიშნული ნორმების მიხედვით, ნების გამოვლენა, რომელიც გარიგების ნამ--ვილობის აუცილებელი პირობაა, შეიძლება სხვადასხვა გზითა და საშუალებით გამოიხატოს. ყველაზე გავრცელებული შემთხვევაა, როცა მხარეები სიტყვიერად გამოხატავენ თავიანთ ნებას, მაგრამ 53-ე მუხლი იმაზეც მიუთითებს, რომ შესაძლებელია არსებობდეს ნების გამოხატვის სხვა საშუალებებიც. **ამგვარი გამოხატვის ყველაზე გავრცელებული ფორმებია დუმილი და კონკლუდენტური მოქმედებები. ს-----ო განმარტავს, რომ რა ფორმითაც არ უნდა დაიდოს გარიგება, ნება უნდა გამოვლინდეს ცხადად, მასში ნათლად უნდა გამოიკვეთოს განზრახული გარიგების შინაარსი.**

ნების გამოვლენის გავრცელებული საშუალებაა ე.წ. კონკლუდენტური

მოქმედებები. ამ დროს ნების გამოვლენა გამომ--ინარეობს პირის მიერ ფაქტობრივად განხორციელებული მოქმედებიდ--. **ე.ი ამ შემთხვევაში მოქმედება უთითებს ნების გამოვლენაზე.** კონკლუდენტური მოქმედება არის ნების გარეგნული გამოხატვა, რომელიც მიმართულია ნების რეალურ განხორციელებაზე ისე, რომ არ ისახავს მიზნად ამ ნების გარეგნულ დემონსტრირებას, ე.ი ამ შემთხვევაში მოქმედება ნების გამოვლენის საშუალება კი არ არის, არამედ მინიშნება ნებაზე.

როგორც აღინიშნა, კონკლუდენტური მოქმედებით ნების გამოვლენა ხორციელდება პირის მიერ ფაქტობრივად განხორციელებული მოქმედებით. განსახილველ შემთხვევაში შ-- „ს-----“-ის მხრიდ-- რაიმე მოქმედება განხორციელებული არ არის, რასაც მოპასუხე კონკლუდენტურ მოქმედებად მიიღებდა, ვინაიდან-- მოსარჩელეს რაიმე ქმედება ფაქტობრივად არ განუხორციელებია, რაც შეიძლებოდა მიჩნეულიყო კონკლუდენტურ თანხმობად.

ამასთან, დამატებით უნდა აღინიშნოს, ისიც, რომ შ-- „ს-----“ და სს „ს-----ი“ ერთმანეთთან იმყოფებოდნენ სახელშეკრულებო ურთიერთობაში, კერძოდ მოპასუხე მოსარჩელეს უწევდა ი----- და ს-----ო მომსახურებას და **თავდაპირველად სწორედ ამ მომსახურების განხორციელების მიზნით დამონტაჟდა მოსარჩელის ტერიტორიაზე მოპასუხის კუთვნილი სათანადო აპარატურა.** შესაბამისად, ამ სამართალურთიერთობაში შ-- „ს-----9“-ის მიერ გაცემული თანხმობა სს „ს-----ის“ მიერ ი-----ით მომსახურების მიწოდების მიზნით ტექნიკის დამონტაჟების თაობაზე, არ შეიძლება განხილული იქნეს შ-- „ს-----“-ის ტერიტორიაზე მოიჯარეებისთვის ი-----ის მომსახურების მისაწოდებლად შ-- „ს-----ს--“-ის ტერიტორიის გამოყენების თაობაზე გაცხადებულ თანხმობად.

რაც შეეხება დუმილს, რაზედაც აკეთებს ასევე აპელირებას მოპასუხის წარმომადგენელი - ს-----ო განმარტავს, რომ დუმილი ნების გამოვლენის სპეციფიკური ფორმაა და ამიტომ სამართალი მას მხოლოდ განსაზღვრულ შემთხვევაში უკავშირებს სამართლებრივ შედეგს. დუმილი, როგორც წესი, ნიშნავს უარს გარიგების დადებაზე. ესეც შეიძლება ნების გამოვლენად ჩაითვალოს (უმოქმედობა), რომელიც ნეგატიურად მოქმედებს სამართლებრივ ურთიერთობებზე. მაგლითად 330-ე მუხლის მიხედვით, თანმყოფი პირისათვის გაკეთებული ოფერტი მაშინვე უნდა იქნეს მიღებული. დუმილი ამ შემთხვევაში ოფერტის უარყოფას ნიშნავს.

მიუხედავად ამისა, არსებობს შემთხვევები, რომლის დროსაც დუმილი ჩაითვლება ნების გამოვლენად პოზიტიური გაგებით. ზოგჯერ ამას კანონი პირდაპირ ითვალისწინებს, ზოგჯერ კი სავაჭრო ჩვეულებებიდ-- და ტრადიციებიდ-- გამომ--ინარე, დუმილი წარმოშობს სამართლებრივ შედეგებს.

მაგალითად, სამოქალაქო კოდექსის 335-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ მეწარმე, რომელიც ასრულებს საქმეებს სხვებისთვის, მიიღებს ოფერტს ამგვარი საქმეების შესრულებაზე იმ პირისგან, რომელთანაც იმყოფება საქმიან კავშირში, მაშინ იგი ვალდებულია გონივრულ ვადაში უპასუხოს ამ წინადადებას; მისი დუმილი ჩაითვლება აქცეპტად. დუმილი გარიგების დადებაზე თანხმობად ჩაითვლება იმ შემთხვევაშიც, როცა გარიგების მხარეები წინასწარ იყვნენ შეთანხმებული, რომ მათ მიერ განსაზღვრულ სიტუაციაში დუმილი ჩაითვლებოდა თანხმობად.

განსახილველ შემთხვევაში, შ-- „ს-----“-ის უმოქმედობა მოპასუხის მიერ საკომუნიკაციო ქსელების განთავსების ფაქტზე, არ შეიძლება ჩაითვალოს თანხმობად, (სსკ-ის 335-ე მუხლით გათვალისწინებულ დუმილად), ვინაიდან განსახილველ შემთხვევაში, მიუხედავად იმისა, რომ მხარეები წარმოადგენენ მეწარმე სუბიექტებს, შ-- „ს----ს --“-ის, როგორც მეწარმე სუბიექტის საქმიანობა, ჩვეულებრივ არ უკავშირდება საკომუნიკაციო ქსელების მის ტერიტორიაზე განთავსებას.

ს-----ო განმარტავს, რომ როგორც დუმილი, ისე კონკლუდენტური მოქმედებები წარმოადგენენ ნების გამოვლენას და მათი განმარტების მიმართ გამოიყენება სსკ 52-ე მუხლი. ორივე შემთხვევაში უნდა დადგინდეს ნამ--ვილი ნება.

საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების სსსკ 105-ე მუხლით დადგენილი სტანდარტით შეფასების შედეგად ს-----ო მოსარჩელის ტერიტორიაზე მოპასუხის ქსელების დამონტაჟების თაობაზე შ-- „ს-----“-ის მიერ ნების გამოვლას კონკლუდენტური მოქმედებით, ისევე, როგორც დუმილით დადასტურებულად ვერ მიიჩნევს.

რაც შეეხება საქმეში წარმოდგენილ წერილებს, აღნიშნული წერილებით არ დგინდება მოსარჩელის მხრიდან ნების გამოვლენა მოპასუხისათვის მისი ტერიტორიის გამოყენებაზე. წერილებში ყველგან დაფიქსირებულია მოსარჩელის პოზიცია, რომ აღნიშნული განხორციელდა მისი თანხმობის გარეშე და სთავაზობს მოპასუხეს ურთიერთობის სამართლებრივ ჩარჩოებში მოქცევას.

როგორც აღინიშნა, სს „ს-----ს“ ელექტრონული საკომუნიკაციო ქსელების სახაზო ნაგებობები შ-- „ს-----“-ის საკუთრებაში არსებულ 0----- საკადასტრო კოდ--- რეგისტრირებულ უძრავ ქონებაზე განთავსებული აქვს 2012 წლის თებერვლის თვიდ-- მხარეებს შორის წერილობითი კორესპონდენცია თარიღდება 2016 წლით, ამასთან, ამავე წერილებით არ დგინდება 2016 წლამ--ე რაიმე პირობებზე მხარეების შეთანხმების არსებობა, უფრო მეტიც, სწორედ იმ დროს (2016 წელი) წერილობითი შეტყობინებებით ცდილობენ მხარეები მათ შორის წლების განმავლობაში არსებული

ურთიერთობის მოწესრიგებას სახელშეკრულებო ჩარჩოში მოქცევის გზით. შესაბამისად, ს-----ო ვერ მიიჩნევს დადასტურებულად მხარეთა შეთანხმებას ზეპირი ფორმით დადებულ ხელშეკრულების შეცვლილ გარემოებებისადმი მისადაგების შესახებ.

3.2.2. მოპასუხის მიერ მოსარჩელისათვის ასანაზღაურებელი თანხის ოდენობა უნდა განისაზღვროს 2966,18 ლარით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შეს--ებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით კი მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.

ზემოდასახელებული მუხლების ანალიზი ცხადყოფს, რომ კანონით გათვალისწინებულია თითოეული მხარის ვალდებულება მიუთითოს სასარჩელო მოთხოვნა, ფაქტები და წარმოადგინოს დასახელებული ფაქტის დამადასტურებელი კანონით გათვალისწინებული მტკიცებულებები. სწორედ დასახელებული წარმოადგენს სამოქალაქო საპროცესო სამართალში დისპოზიციურობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპის გამოვლინებას.

ს-----ო მიზანშეწონილად მიიჩნევს, ყურადღება გაამახვილოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილ მტკიცებულებათა შეფასების სტანდარტზე და აღნიშნავს, რომ არცერთ მტკიცებულებას არ გააჩნია რაიმე უპირატესობა სხვა მტკიცებულებასთან შედარებით. არცერთ მტკიცებულებას არა აქვს, აგრეთვე, წინასწარ დადგენილი ძალა ს-----ოსათვის. მტკიცებულებათა შეფასებისას ს-----ოს ექმნება შინაგანი რწმენა, რომელსაც საფუძვლად უდებს გადაწყვეტილებას. ამ--ენად, ს-----ო სადავო გარემოებათა არსებობა-არარსებობის დადგენისას ინდივიდუალურად და ერთობლიობაში აფასებს საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რის შედეგად აყალიბებს თავის შინაგან რწმენას გამოსაკვლევი საკითხის მიმართ. **შინაგანი რწმენის ჩამოყალიბება მოსამართლის მიერ ხდება არა სუბიექტურად, არამედ ობიექტური მიუკერძოებლობის კონტექსტში შესწავლილი მტკიცებულებების ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. მართლმსაჯულების მიზანი მტკიცებულებათა ერთობლივი ანალიზის, მათი ობიექტური და სრულყოფილი შესწავლის შედეგად ჭეშმარიტების უტყუარად გამორკვევაა იმგვარად, რომ დადგენილი**

გარემოება არ ემყარებოდა მხოლოდ ვარაუდს, არამედ განპირობებული იყო საქმის მასალების ერთობლივი ანალიზით.

ასანაზღაურებელი ზიანის ოდენობის განსაზღვრის მიზნით მოსარჩელის მიერ საქმეში წარმოდგენილია სხვადასხვა კომპანიებთან გაფორმებული ხელშეკრულებები და შ-- „მ----- ა-----ის“ დასკვნა (იხ. ს.ფ. 1-----; ტ.2), რომლითაც ყოველთვიური სანებართვო მომსახურების ღირებულება განისაზღვრა 100 აშშ დოლარის ოდენობით.

ასევე, მოპასუხემ **საქმის ხელახლა განხილვის ეტაპზე განახორციელა მტკიცების ტვირთის რეალიზება და წარმოადგინა 2016 წლის 31 მაისის** ლ---- ს-----ის ს-----ის ს-----ო ე-----ის ე-----ი ბ----ოს №----- დასკვნა, რომლის თანახმად, თბილისში, ე----ას ბ-----ის ტერიტორიაზე არსებულ ელექტრო საკომუნიკაციო ბოძებზე სს „ს-----ის“ კუთვნილი O-- (O---- -- D----- F---- - გამანაწილებელი კოლოფი) განთავსების ყოველთვიური საიჯარო ღირებულება 1 კვ.მ. კ-----ის სიგრძისათვის 2016 წლის 31 მაისის მ-- გომარეობით საორიენტაციოდ შეადგენს 20 აშშ დოლარს.

ს-----ო, მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების სსსკ-ის 102-ე და 105-ე მუხლების შესაბამისად შეფასების შედეგად, მივიდა დასკვნამ--ე, რომ ზიანის ასანაზღაურებელი ოდენობა უნდა განისაზღვროს მოპასუხე მხარის მიერ წარმოდგენილი ლ---- ს-----ის ს-----ის ს-----ო ე-----ის ე-----ი ბ----ოს დასკვნის შესაბამისად. ს-----ო შეაფასა ორივე დასკვნის კვლევითი ნაწილი და მიიჩნევს, რომ ლ---- ს-----ის ს-----ის ს-----ო ე-----ის ე-----ი ბ----ოს №----- დასკვნა შეიცავს მეტ დასაბუთებას და არგუმენტაციას საიჯარო ღირებულების განსაზღვრისათვის. ექსპერტს ადგილზე აქვს შესწავლილი ობიექტი, განსაზღვრული აქვს კ-----ის სიგრძე და ის თუ რამ--ენ ბოძზეა დამაგრებული ქონება და გაანგარიშებული აქვს საიჯარო ღირებულების საორიენტაციო ფასი.

შესაბამისად, ს-----ო მიიჩნევს, რომ სადავო თანხა უნდა დაანგარიშდეს თვეში 20 აშშ დოლარის ოდენობით. მოსარჩელე ითხოვს 2012 წლის თებერვლიდან-- 2017 წლის აპრილამ--ე ყოველთვიური თანხის მოპასუხისათვის გადახდის დაკისრებას. შესაბამისად, თანხა უნდა დაანგარიშდეს 61 თვეზე, თვეში 20 აშშ დოლარის ოდენობით, რაც შეადგენს 2966,18 ლარს (საქართველოს ე-----ი ბანკის მიერ დადგენილი ოფიციალური გაცვლითი კურსი - 2,4313; 01/04/ 2017 წლის მ--გომარეობით).

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი ს-----ო დასკვნა

ს-----ოს დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებისა და წარმოდგენილი მტკიცებულებების გათვალისწინებით მიაჩნია, რომ სარჩელი ნაწილობრივ

საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც ს-----ომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე, 172-ე, 982-ე, 408-ე მუხლებით.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამ--იდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელე შ-- „ს-----“ არის მესაკუთრე უძრავი ქონებისა, მ--ებარე თბილისი, ხ-----ის და ე-----ას ქუჩებს, მ--. მ-----ის მ-----ა ს-----სა და ვ-----ის ხ---ს შორის (ნაკვეთი 1----), საკადასტრო კოდი: 0----- . სადავო არ არის გარემოება, იმის შესახებ, რომ მხარეთა შორის არ არსებობს რაიმე სახელშეკრულებო ურთიერთობა აღნიშნული უძრავი ქონების გამოყენებასთან/სარგებლობასთან დაკავშირებით, ასევე არ არსებობს კანონიერი საფუძველი რაიმე შეზღუდვისათვის. ამასთან, დადგენილია, რომ მოპასუხე ფაქტობრივად ფლობს უძრავ ქონებას 2012 წლის თებერვლიდან.

მოსარჩელის წარმომადგენლის მითითებით, მოპასუხე ხელყოფს მის სამართლებრივ სიკეთეს, სს „ს-----ის“ მიერ მოსარჩელის კუთვნილი ქონების ფლობა და სარგებლობა სასყიდლიანია და მოპასუხემ უნდა გადაუხადოს მოსარჩელეს უძრავი ნივთით სარგებლობისათვის შესაბამისი საზღაური.

ს-----ომ განმარტავს, რომ უსაფუძვლო გამ--იდრების ინსტიტუტი სუბსიდიარული ხასიათისაა, რაც მიუთითებს იმაზე, რომ ამ ინსტიტუტის გამოყენება შესაძლებელია იმ შემთხვევაში თუ არ არსებობს ურთიერთობის სპეციალური მომწესრიგებელი ნორმა, როდესაც იკვეთება უსაფუძვლო გამ--იდრების ინსტიტუტის გამოყენების უპირატესობა.

ს-----ომ განმარტავს, რომ სამოქალაქო კოდექსი მიჯნავს უსაფუძვლო გამ--იდრებიდან გამომ--ინარე კონდიქციური მოთხოვნების ჯგუფებს: შესრულების კონდიქცია და არა შესრულების კონდიქცია, რაც ხელყოფის კონდიქციასაც გულისხმობს. შესრულების კონდიქცია (976-ე მუხლი) გულისხმობს შემ--ეგი წინაპირობების არსებობას: (1) შესრულების საფუძველზე გადაცემა - პირი სხვას გადასცემს რაიმეს შესრულების გზით. (2) შესრულების საფუძველზე შეძენა - პირი რაიმეს იძენს სხვა პირის მიერ შესრულების საფუძველზე. (3) სამართლებრივი საფუძვლის არარსებობა - შესრულება განხორციელდა

სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე (რომელიც ან თავიდ--ვე არ არსებობდა, ან მოგვიანებით მოისპო). **ხელყოფის კონდიქცია 982-ე მუხლი) გულისხმობს პირის სამართლებრივი სიკეთის ხელყოფას მისი თანხმობის გარეშე განკარგვის, დახარჯვის, სარგებლობის, შეერთების, შერევის, გადამუშავების ან სხვა საშუალებით;**

განსახილველ შემთხვევაში სამართლებრივი ურთიერთობა უნდა მოწესრიგდეს ხელყოფის კონდიქციის სპეციალური წესით, რომელიც მოცემულია საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 982-ე მუხლით, კერძოდ, განსახილველი მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, პირი, რომელიც ხელყოფს მეორე პირის სამართლებრივ სიკეთეს მისი თანხმობის გარეშე განკარგვის, დახარჯვის, სარგებლობის, შეერთების, შერევის, გადამუშავების ან სხვა საშუალებით, მოვალეა აუნაზღაუროს უფლებამოსილ პირს ამით მიყენებული ზიანი.

განსახილველი ნორმით გათვალისწინებული „ზიანი“ წარმოადგენს არა ზიანის ანაზღაურების შემთხვევას, არამედ, საქმე გვაქვს გამ--იდრების გათანაბრებასთან. ამ შემთხვევაში ყურადსაღებია, რომ განსახილველი ნორმა მოცემულია უსაფუძვლო გამ--იდრების ინსტიტუტით, რაც მიგვითითებს ამ ნორმით გათვალისწინებული ზიანის გათანაბრებაზე უსაფუძვლო გამ--იდრებასთან, ანუ როგორც ხელყოფის კონდიქციისათვის არის დამახასიათებელი, ამ ნორმით გათვალისწინებული იურიდიული შედეგი არის ის, რომ ხელმოყოფმა უნდა გაუთანაბროს უფლების მქონე პირს მის უფლებაში ჩარევა. ამასთან, ნორმაში მითითებულ ზიანში იგულისხმება მიღებულის დაბრუნების შეუძლებლობის შემთხვევაში მისი ღირებულების ანაზღაურება, ანუ საქმე გვაქვს არა ზიანის ანაზღაურებასთან, არამედ გამ--იდრების გათანაბრების შემთხვევასთან (იხ, სუსგ №-----, 5 დეკემბერი, 2013 წელი).

საქმეში არსებული 2016 წლის 31 მაისის ლ--- ს-----ის ს-----ის ს-----ო ე-----ის ე-----ი ბ-----ოს №----- დასკვნის თანახმად, თბილისში, ე-----ას ბ-----ის ტერიტორიაზე არსებულ ელექტრო საკომუნიკაციო ბოძებზე სს „ს-----ის“ კუთვნილი O-- (O----- D----- F--- - გამანაწილებელი კოლოფი) განთავსების ყოველთვიური საიჯარო ღირებულება 1 კვ.მ. კ-----ის სიგრძისათვის 2016 წლის 31 მაისის მ--გომარეობით საორიენტაციოდ შეადგენს 20 აშშ დოლარს.

იმის გათვალისწინებით, რომ სს „ს-----ის“ მიერ შ-- „ს-----“-ის საკუთრებაში არსებული ქონების უკანონო მფლობელობის გამო, ამ უკანასკნელმა დაკარგა გარკვეული სიკეთის მიღების შესაძლებლობა, მას უფლება აქვს ამოიღოს ეს ქონება ხელმოყოფის--ან. აღნიშნული ქონებრივი წონასწორობის აღდგენას ემსახურება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 982-ე მუხლი.

მნიშვნელოვანია გათანაბრების ოდენობის განსაზღვრის საკითხი. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 979-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, უკან დაბრუნების მოთხოვნა ვრცელდება შეძენილზე, მიღებულ სარგებელზე, ასევე სხვა ყველაფერზე, რაც მიმღებმა შეიძინა მიღებული ს--ნის განადგურების, დაზიანების ან ჩამორთმევის სანაცვლო ანაზღაურების სახით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის მიხედვით, თუ უკან დაბრუნება შეუძლებელია გადაცემული ს--ნის მ--გომარეობის გამო ან, თუ მიმღებს რაიმე მიზეზით არ შეუძლია ს--ნის უკან დაბრუნება, მაშინ მან უნდა აანაზღაუროს მისი საერთო ღირებულება.

იმის გათვალისწინებით, რომ „შესრულების დაბრუნება“ (უკანონო სარგებლობით მიღებული სიკეთე) შეუძლებელია, ზემომითითებული ნორმის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფლების მქონე პირმა შ-- „ს-----“-მ შეიძლება, გამოიყენოს ღირებულების ანაზღაურების მოთხოვნა. უსაფუძვლოდ სხვისი ქონებით სარგებლობის ან სხვის ხარჯზე რაიმე მომსახურების მიღების შემთხვევაში დაზარალებულს უნდა აუნაზღაურდეს დაზოგილი ხარჯების ტოლფასი თანხა.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 408-ე მუხლიდ-- გამომ--ინარე, იმ პირმა, რომელიც ვალდებულია აანაზღაუროს ზიანი, უნდა აღადგინოს ის მ--გომარეობა, რომელიც იარსებებდა, რომ არ დამ--გარიყო ანაზღაურების მავალდებულებელი გარემოება. აქედ-- გამომ--ინარე, ზიანი პასუხისმგებელმა სუბიექტმა უნდა აანაზღაუროს სრულად.

მოსარჩელისათვის ასანაზღაურებელი და მოპასუხის მიერ დაზოგილი ხარჯების ტოლფასი თანხა, მოცემულ შემთხვევაში, შეიძლება დადგინდეს თბილისში, ე-----ას ბ-----ის ტერიტორიაზე არსებულ ელექტრო საკომუნიკაციო ბოძებზე სს „ს-----ის“ კუთვნილი O-- (O----- D----- F---- - გამანაწილებელი კოლოფი) განთავსების ყოველთვიური 1 კვ.მ. კ-----ის სიგრძისათვის საიჯარო ღირებულებით, 2016 წლის 31 მაისის მ--გომარეობით. განსახილველ შემთხვევაში ასანაზღაურებელი ზიანის ოდენობის განსაზღვრისას ს-----ო ეყრდნობა მოპასუხე მხარის მიერ წარმოდგენილ ლ-- -- ს-----ის ს-----ის ს-----ო ე-----ის ე-----ი ბ----ოს დასკვნას; მოსარჩელე ითხოვს 2012 წლის თებერვლიდ-- 2017 წლის აპრილამ--ე ყოველთვიური თანხის მოპასუხისათვის გადახდის დაკისრებას. 2017 წლის 1-ლი აპრილის მ--გომარეობით საქართველოს ე-----ი ბანკის მიერ დადგენილი ოფიციალური გაცვლითი კურსის შესაბამისად (2,4313) აღნიშნულ პერიოდში (61 თვე) მოპასუხის მიერ მოსარჩელისათვის ასანაზღაურებელი ზიანის ოდენობა შეადგენს 2966,18 ლარს.

6.2. საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საკუთრება აღიარებული და ხელშეუვალია. დაუშვებელია საკუთრების, მისი

შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება.

სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ, სახელშეკრულებო შებოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა, განკარგოს იგი, თუკი ამით არ ილახება მეზობლების ან სხვა მესამე პირთა უფლებები, ან/და, თუ ეს მოქმედება არ წარმოადგენს უფლების ბოროტად გამოყენებას.

სამოქალაქო კოდექსის 172-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ საკუთრების ხელყოფა ან სხვაგვარი ხელშეშლა ხდება ნივთის ამოღების ან მისი ჩამორთმევის გარეშე, მაშინ მესაკუთრეს შეუძლია ხელის შემშლელს მოსთხოვოს ამ მოქმედების აღკვეთა. თუ ამგვარი ხელშეშლა კვლავ გაგრძელდება, მესაკუთრეს შეუძლია მოითხოვოს მოქმედების აღკვეთა ს-----
—ოში სარჩელის შეტანის გზით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 168-ე მუხლის მიხედვით მესაკუთრის პრეტენზიის გამო ნივთის მფლობელობა წყდება, თუ მესაკუთრე მფლობელს წაუყენებს დასაბუთებულ პრეტენზიას.

ს-----ოს განმარტავს, რომ სამოქალაქო კოდექსის 170-ე და 172-ე მუხლების საფუძველზე უკანონო ხელშეშლის აღკვეთის თაობაზე მოთხოვნა დაკმაყოფილდება ისეთ შემთხვევაში, როდესაც არსებობს ნეგატორული სარჩელის სამი საფუძველი: მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე, მოპასუხე არ უნდა იყოს სადავო ნივთის კანონიერი მფლობელი და მისგან უნდა მომ--ინარეობდეს საკუთრებით სარგებლობის ხელშეშლა. მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელე არის მოპასუხის მიერ გამოყენებული ქონების მესაკუთრე, სს „ს-----ი“ სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე ფლობს მოსარჩელის ქონებას (რითაც მოსარჩელე (მესაკუთრე) შეიძლება შეზღუდულიყო მოპასუხესთან მიმართებაში), რისგანაც გამომ--ინარეობს საკუთრებით სარგებლობის ხელშეშლა.

ამასთან, მოპასუხეს არ წარმოუდგენია იმ გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულებები, რომ ის უძრავ ქონებას კანონიერად ფლობს. მხარეთა შორის არ არსებობს რაიმე სახელშეკრულებო ურთიერთობა, რითაც მოსარჩელე (მესაკუთრე) შეიძლება შეზღუდულიყო მოპასუხესთან მიმართებაში. არ არსებობს არც კანონისმიერი საფუძველი რაიმე შებოჭვისათვის და შესაბამისად, მოსარჩელე უფლებამოსილია სრულყოფილად განახორციელოს მის საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებაზე კანონით გარანტირებული უფლებები.

მოსარჩელე არის უძრავი ნივთის მესაკუთრე, რომელიც აღძრული სარჩელის ფარგლებში, ითხოვს მოპასუხის კუთვნილი ნივთების--ან უძრავი ქონების გამოთავისუფლებას და საკუთრებით სარგებლობის ხელშეშლის აღკვეთას. მოსარჩელის მოთხოვნა ნეგატორული ხასიათისაა და არსებობს მისი დაკმაყოფილებისათვის საჭირო ფაქტობრივი გარემოებები, რის გამოც მოსარჩელეს უფლება აქვს, მოითხოვოს კუთვნილ ნივთზე მოპასუხის ფაქტობრივი მფლობელობის შეწყვეტა, კუთვნილი ქონების მოპასუხის ნივთების--ან (ელექტრონული საკომუნიკაციო ქსელების--ან) გამოთავისუფლება და შესაბამისად, სს „ს-----ისათვის“ მოსარჩელის ტერიტორიაზე სამეწარმეო საქმიანობის აკრძალვა.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში ს-----ო ხარჯების გადახდის--ან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც ს-----ოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. იმ მხარის წარმომადგენლობისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ს-----ო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის ს--ნის ღირებულების 4 პროცენტისა, არაქონებრივი დავის შემთხვევაში - განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2000 ლარამ--ე ოდენობით.

მოსარჩელე ითხოვს ასევე საადვოკატო მომსახურებისათვის გადახდილი თანხის ანაზღაურებას. მოსარჩელეს წარმოდგენილი აქვს იურიდიული მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი ს--ადახდო დავალება. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის ბოლო წინადადების შესაბამისად, მოსარჩელეს უნდა აუნაზღაურდეს წარმომადგენლობისათვის გაწეული ხარჯი 150,00 ლარის ოდენობით.

მოცემულ შემთხვევაში, მოპასუხემ მოსარჩელეს უნდა აუნაზღაუროს სახელმწიფო ბაჟი 88,98 ლარის ოდენობით.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

სარჩელზე უზრუნველყოფის ღონისძიება არ გამოყენებულა.

სარეზოლუციო ნაწილი:

ს-----ომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 243-244-ე, 257-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. შ-- „ს---- - 9“-ის სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. სს „ს-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს 2966,18 ლარის ანაზღაურება.
3. სს „ს-----ს“ დაევალოს გამოათავისუფლოს თავისი ნივთებისგან შ-- „ს-----“-ის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მ--ებარე თბილისში, მ--. მ-----ის მ-----ა ს-----სა და ვ-----ის ხ---ს შორის ს.კ. 0-----; სს „ს-----ს“ აეკრძალოს მოსარჩელის ტერიტორიაზე სამეწარმეო საქმიანობა.
4. სს „ს-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის სახით 88,98 ლარის ანაზღაურება.
5. სს „ს-----ს“ მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისროს ადვოკატის ხარჯის 150,00 ლარის ანაზღაურება.
6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო ს-----ომი დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან-- 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თბილისის საქალაქო ს-----ოს მეშვეობით.
7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან-- არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს თბილისის საქალაქო ს-----ომი და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან-- 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე
ტყემალაძე

ლილი

